

Derek Prince - Kuinka löydät paikkasi

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=TUbCSPl26bI>

Jotkut viestit, Jumalan sanan viestit, koskevat joitain ihmisiä. Mutta uskon, että tämä viesti - kuinka löydät paikkasi - on erittäin tärkeä jokaiselle kristitylle. Uskon, että ymmärryksen puute tämän viestin suhteen usein johtaa tuskastumiseen kristittyjen elämässä. Minä vain uskon, että Jumala mahdollistaa minulle tämän totuuden esittämisen sellaisella tavalla, että te pystytte sen vastaanottamaan ja sitä soveltamaan omassa elämässänne - sellaisella tavalla mikä on sopivaa omassa elämässänne.

Haluan aloittaa kirjoituksella toisesta kirjeestä Timoteukselle kappaleesta yksi jae 9. 2.Tim. 1:9, mutta meidän pitää lukea myös viimeinen sana jakeesta kahdeksan, joka on Jumala. "Jumala on pelastanut meidät ja kutsunut meidät pyhällä kutsumuksella. Ei omien töittemme mukaan vaan Hänen tarkoituksen ja armon mukaisesti, jotka on annettu meille Jeesuksessa Kristuksessa ennen kuin aika alkoi." Tämä kirjoitus sanoo, että jos olet pelastunut, olet myös kutsuttu.

Antakaa kun kysyn teiltä kysymyksen. Miettikää sitä hetki ja vastatkaa sitten. Kuinka moni teistä täällä tänään tietää, että olette pelastuneet? Hyvä on. Mutta jos olisin kysynyt, kuinka moni teistä tietää, että teidät on kutsuttu. Miten moni nostaa kätensä? Hyvä on. Kuinka moni tietää, että teidät on kutsuttu? Tuo on hyvä vastaus. Tämän asian totuus on se, että hyvin monet kristityt, jotka tietävät olevansa pelastettuja, eivät tiedä, että heidät on myös kutsuttu.

Jos olet pelastettu, sinut on kutsuttu. Et ehkä tiedä sitä. Mutta sinut on kutsuttu. Koska kun Jumala pelastaa meidät, Hän myös kutsuu meidät. Ja Paavali sanoo, että pyhällä kutsumuksella. On erittäin tärkeää ymmärtää, että Jumalalla on kutsumus sinulle, joka on pyhä. Se on jotain, jota sinun on kohdeltava suurimmalla huolellisuudella ja kunnioituksella. Se on aarre. Se on arvokkaampi kuin mikään maailman tarjoama omaisuus. Muistan, kuinka Jumala erityisesti esitteli minun kutsumukseni. Olin pelastunut brittien armeijan varuskunnassa vuonna 1941. Sitten armeija komensi minut Lähi-Itään, missä vietin loput palvelusajastani - 4,5 vuotta. Ja tämän seurauksena jouduin armeijassa paikkaan, jota kutsuttiin silloin Palestiinaksi. Nykyisin se on nimeltään Israel. Olin siellä pienessä paikassa, joka oli silloin pieni asutuskeskus. Nykyisin se on suuri kaupunki nimeltään Kiriat Motskin - Haifasta pohjoiseen.

Eräänä päivänä kävelin sinne tänne lääkevarastossa, koska palvelin lääkintäjoukoissa. Ja siellä kuljetettiin lääkintätarvikkeita, jotka oli tarkoitus lähettää Eurooppaan sitä varten, kun Eurooppa vapautuu natsien vallasta. Kävelin varaston käytäviä pitkin, kun Jumalan Henki tuli minuun ja minä puhuin erittäin voimakkaasti ja selvästi tuntemattomalla kielellä. Sitten Jumala antoi minulle tulkinnan englanniksi siitä, mitä olin juuri puhunut tuntemattomalla kielellä. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun niin tapahtui. Sanoisin, että ylipäättään Jumala on puhunut vastaavalla tavalla minulle ehkä useita satoja kertoja vuosien mittaan. Enkä muista yhtäkään kertaa, jolloin se ei olisi ollut täydellisen tarkka. Olen havainnut, että kun kuulemme Jumalan äänen ja kuuntelemme Hänen puhuvan, Hän puhuu täydellisellä tarkkuudella. Tällä kertaa Herra sanoi näin minulle. Ja Hän yleensä, muttei aina, puhuu minulle sellaisella, mitä kutsun King James -englanniksi. Se on hyvin hienostunutta englantia; paljon hienostuneempaa kuin nykyinen englannin kieleemme. Se on myös paljon tarkempaa. Eräs syy siihen on se, että King James -englannissa,

Elisabethin englannissa, sinä-pronominille on olemassa sekä yksikkö että monikko muoto. Thou on yksikkö. Ye on monikko. Ja joskus on erittäin tärkeää tietää, onko kyseessä yksikkö vai monikko. Ja niin oli kohdallani tällä kertaa.

Jumala sanoi minulle: "Olen kutsunut sinut kirjoitusten opettajaksi totuudessa, uskossa ja rakkaudessa, jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa monille." Tämä tapahtui 45 vuotta sitten. Ja kun tarkastelen kulunutta 45:ttä vuotta, jokainen tuon kutsun sana on osoittanut täydellisen oikeaksi. Ja noina päivinä minulla ei voinut olla minkäänlaista mielikuvaa siitä, kuinka monta tuo "monille" voi olla. Oletan, että tänä päivänä, Jumalan armona kautta, minun palvelutyöni radiossa, kasetteina, painettuna ja henkilökohtaisen palveluksen kautta, tavoittaa miljoonia joka päivä - en usko, että se on liioittelua. Koska se lähetetään Kiinassa seitsemän kertaa neljällä eri murteella jokaisen 24:n tunnin aikana. Venäjällä lähetetään kaksi tai kolme kertaa jokaisen 24 tunnin aikana. Se lähetetään suurimmassa osassa englantia puhuvaa maailmaa - englanniksi. Keski- ja Etelä-Amerikkaan lähetetään espanjaksi. Tuo oli siis radiolähetysten osuus. Kirjani ja kasettini on käännetty yli 100:lle kielelle ja niitä käyttävät johtajat ja opettajat yli 100:ssa valtiossa. Kiitos.

Sitten ovat vielä ne ihmiset, joille Ruth ja minä teemme palvelutyötä henkilökohtaisesti. Mutta oletan, että se kattaa vain noin 2 % kaikista ihmisistä, jotka palvelutyöni tavoittaa kaikkiaan. Jos Jumala olisi kertonut minulle vuonna 1944, että tavoitan miljoonia joka päivä, luulen, että minun olisi vain pitänyt sanoa, ettei se tule tapahtumaan. Koska noihin aikoihin ei ollut kommunikointivälineitä. Radio ei ollut vielä täysin kehittynyt eikä ollut nauhureita tai televisiota. Ja ylipäätään kommunikaatio oli erittäin rajoittunutta. Mutta Jumala tiesi etukäteen, mitä tulee tapahtumaan. Joten Hän julisti minulle itselleni koko palvelutyöni päävoiman. Mikä on kirjoitusten opettaminen. Kaikki muu palvelutyöni on rakennettu tuon perustuksen päälle - kirjoitusten opettamisen päälle.

Jumala on antanut minulle muitakin palvelutöitä. Minulla on parantamisen palvelutyö. Minulla on ihmisissä olevien pahojen henkien karkottamisen palvelutyö. Ja niin edelleen. Mutta kaikki perustuu Jumalan sanan opettamiselle. Ja jos minä joskus hylkään Jumalan sanan opettamisen, joudun ongelmiin. Varmasti olette kuulleet sanonnan: "Kuin ankka vedessä." Kun opetan kirjoituksia, olen kuin ankka vedessä. Tarkoitan, että olen silloin täysin vapaa. Olen silloin omassa maailmassani. Mutta ottakaapa ankka pois vedestä kävelemään kuivalle maalle ja se näyttää hyvin kömpelöltä. Ja juuri niin käy minullekin aina, kun joudun palvelutyöni ulkopuolelle. Annan tämän teille esimerkkinä. Koska se on totta jokaisen kristityn kohdalla ainakin jossain mitassa. Sinun omassa palveluksessasi ja sinun kutsumuksessasi olet kuin ankka vedessä. Kun joudut pois kutsumuksestasi tai palvelukseksi ulkopuolelle, olet kuin ankka kuivalla maalla. Ankka vaappuu maalla - se on kömpelö. Kun katsot sitä, ihmettelet kuinka se ylipäätään liikkuu eteenpäin. Mutta kun ankka pääsee veteen, tilanne on täysin erilainen.

Ja niin se vain on. Siksi on niin tärkeää jokaiselle meistä tietää alue, jolle olemme kutsuttuja. On olemassa toinenkin asia noissa sanoissa, jotka Jumala minulle puhui silloin: "...totuudessa, uskossa ja rakkaudessa..." Ja tämä jälleen kerran on osoittanut eteneväksi (progressiiviseksi). Ennen kuin pelastuin olin filosofi. Olin loogikko ja päättelijä. Näin ollen ensimmäinen asia, johon tartuin kirjoituksissa oli totuus. Niinpä etsin sieltä totuuksia ja sovitin totuuksia yhteen kokonaisuudeksi nähdäkseni rakennelman,

jota kutsun älylliseksi viitekehykseksi. Mutta ihmisillä oli tapana kertoa minulle, että minua oli hyvin vaikea lähestyä. Olin etäinen. Minä vain esitin totuuden ihmisille ja jätin heidät miettimään sitä yksinään.

Ja totuus itsessään voi turhauttaa sinut, jos et voi ottaa vastaan sitä uskossa. Koska näet mitä voi olla tai mitä sinä voisit olla, mutta et vain saa sitä aikaiseksi. Niinpä Jumala johdatti minut paikkaan, jossa saatoin opettaa uskossa. Ja pystyin välittämään uskoa niille ihmisille, joille opetin totuutta samanaikaisesti. Silloin nuo ihmiset kykenivät uskossa vastaanottamaan totuuden ja soveltamaan sitä. Mutta se ei ollut loppu. Käsken loppu oli kuten sanotaan, 1.Tim.1:5-6, rakkaus. Ja pohjimmiltaan olen oppinut, että emme voi auttaa toista ihmistä kristityn elämässä, ellemmme opi ensin rakastamaan ihmisiä. Jos et rakasta ihmisiä, et todellakaan voi tehdä paljon heidän puolestaan. Ja minun on annettava Jumalalle kunnia siitä, että vaihteittain Hän on sulattanut minun askeettisen, sotilaallisen, brittiläisen, ulkoisen olemukseni ja tänään minä oikeasti rakastan ihmisiä. Rakastan teitä, kun katson teitä. Rakastan teitä Jumalan rakkaudella. Haluan parasta jokaiselle teistä riippumatta siitä, olenko koskaan tuntenut teitä henkilökohtaisesti vai en. Minun haluni on se, että teistä tulee kaikkea sitä, mitä vain voitte olla Kristuksessa.

Joten olen antanut tämän teille vain esimerkkinä Jumalan uskollisuudesta, mitä tulee ihmisen kutsumukseen. Teillä ei varmaankaan ole sama kutsumus kuin minulla, mutta teilläkin on erityinen kutsumus Jumalalta. Ettekä tule koskaan olemaan täysin tyytyväisiä. Ette tule koskaan olemaan ankoja vedessä ennen kuin olette kutsumuksessanne. On olemassa monia, monia erilaisia kutsumuksia.

Mennään takaisin 2.Tim.1:9, joka on vielä mielenkiintoisempaa. Siinä sanotaan, että Jumala on kutsunut meidät pyhällä kutsumuksella. Haluan painottaa, että teidän kutsumuksenne on pyhä. Kun olin sisäistänyt, mitä Jumala oli kutsunut minut tekemään, minä tein päätöksen. Halusin olla paras kirjoitusten opettaja. Jumalan armosta, mitä vain minä voin olla. Enkä vertaa itseäni toisiin opettajiin. Ja reilun 40 vuoden ajan elämäni on muotoutunut sen mukaan, että olen halunnut opettaa kirjoituksia niin hyvin kuin osaan. Eräs asia, minkä olen tehnyt, olen hallinnut mieleni. Olen hyvin, hyvin varovainen sen suhteen, mitä päästän mieleeni. Pohjimmiltaan se tarkoittaa sitä, etten juuri koskaan lue mitään, ellei Jumala erityisesti pyydä lukemaan sitä. Ennen pelastumistani luin satoja kirjoja eri kielillä. Mutta en ole sellainen enää. Vain hyvin harvoin luen edes sanomalehteä. Jos haluan tietää, mitä maailmalla tapahtuu, parasta keino tehdä se on ostaa viikkolehti - olemme päättäneet niin yhdessä vaimoni Ruthin kanssa. En halua mainostaa erityisesti mitään lehteä näin televisiossa, mutta on olemassa kaksi tai kolme viikkolehteä.

Yrittäkääpä löytää uutinen katsomalla uutislähetystä. Siinä haaskaantuu todella paljon aikaa. Enkä tiedä onko täällä mainostelevisio, mutta siinä joutuu istumaan katsomassa paljon mainoksia. Ja sieltä tulee paljon uutisia, jotka ovat täysin hyödyttömiä viikon päästä. On ihan sama vaikka niitä ei olisi koskaan edes kuullut. En halua tuhlaa aikaa. Minulle aika on erittäin arvokasta. Niinpä yritän laittaa muistiini asioita, jotka auttavat minua opettamaan Raamattua selväsanaisesti. Jos minulla on yksi kunnianhimo - se on olla selväsanainen. Olen joskus tehnyt sen asian eteen paljon töitä - vuosia. Raamatussa on totuuksia, jotka olivat erittäin sekaannuttavia minulle vuosia sitten. Mutta minä olen työskennellyt niiden parissa, käsitellyt niitä ja puuhastellut niiden parissa niin, että suurimmassa osassa tapauksista, kun opetan aiheista, pystyn opettamaan yksinkertaisesti ja selväsanaisesti.

Tavoitteeni ei ole saattaa ihmisiä sekaannuksen valtaan. Joskus saarnan lopussa joku tulee sanomaan minulle: "Veli Prince, tuo oli syvä opetus." Ja minä sanon silloin: "Herra, mitä minä tein väärin tällä kertaa." Minun tavoitteeni ei ole olla perusteellinen - sanan tavallisessa merkityksessä. Tavoitteeni on olla yksinkertainen. Joskus ihmiset ovat sanoneet, kun opetan, että miksi emme ole ajatelleet tuota aikaisemmin. No, koska asia on päivänselvää. Se on tavoitteeni. Haluan jokaisen lähtevän kokouksestani ja sanovan: "Se mitä hän sanoi, oli täysin päivänselvää." Minulla ei ole tuon korkeampaa tavoitetta. Niinpä olen kurinalainen. Minä kerron esimerkin yleisurheilun parista. Jokainen yleisurheilija joutuu olemaan kurinalainen, jos haluaa päästä olympialaisiin tänä päivänä. Sellaisen urheilijan on oltava hyvin tarkkaavainen sen suhteen, mitä syövät ja miten käyttävät aikansa sekä miten harjoittelevat ja mitä lukevat. Heidän on rakennettava mieleen myönteinen asenne. Heidän on osallistuttava kilpailuun uskoen menestykseensä.

Minulla oli hyvin läheinen ystävyys erään vuosisatamme parhaan ballerinan kanssa, kun aloitin palvelutyötäni. Jokainen, joka tuntee balettia, tuntee nimen Margo Fonte. Olin hänen läheinen ystävä, kun hän oli tuntematon tanssija. Pidän häntä tämän vuosisadan parhaana ballerina - tämä on minun oma mielipiteeni. Mutta en ole yllättynyt, koska olen nähnyt, miten vakavasti hän otti tanssin. Samassa joukkueessa oli muitakin tanssijoita samalla tasolla, mutta heillä ei ollut samaa päättäväisyyttä. Enkä halua tässä rohkaista teitä aloittamaan balettia. Sen sijaan haluan näyttää teille, että jos haluat menestyä, sinun on oltava kurinalainen. Sinun mietittävä tärkeysjärjestys. Sinun on karsittava monia asioita elämästäsi, jotka eivät ole oleellisia. Joten se on pyhä kutsumus - haluan että ymmärrätte tämän. Sen kanssa ei pidä leikkiä. Sen kanssa ei pidä miettiä mitään muuta. Se on pyhä.

Sitten Paavali jatkaa 2.Tim. 1:9: "hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja." Tämä on jännittävä lausunto. Ennen kuin mitään oli luotu - ennen kuin Jumala laittoi ajan liikkeelle. Hän tiesi, mitä aikoo tehdä. Hän tiesi, että sinä tulet syntymään. Hän tiesi, että sinusta tulee uskova. Ja hänellä oli suunnitelma elämällesi. Minä kerronkin ihmisille, että sinä et ollut vahinko, joka vaeltaa täällä päämäärättömänä. Jokaisella uskovalla on jumalainen päämäärä ja tarkoitus, mikä ei alkanut silloin, kun aika alkoi. Se alkoi ennen luomista. Jumala ennaltamääräsi meidät. Kirjoitukset sanovat, että Hän ennaltamääräsi meidät. Se tarkoittaa, että Hän määritteli kurssin, jota elämämme tulisi menemään. Ja hänellä on erityinen suunnitelma ja tarkoitus jokaiselle meistä. Ja sitten hän sanoo, ettei se ole meidän omien töiden mukainen. Se ei ole sen mukainen, mitä me osaamme tehdä. Eikä se välttämättä ole sen mukainen, mitä meidät on koulutettu tekemään.

Ajattelen, että voin havainnollistaa edellistä omalla esimerkilläni. Minä olen ainoa lapsi - minulla ei ole veljiä tai siskoja. Tytöt olivat hyvin outo rotu minulle. Minä en ymmärtänyt heitä - oli minulla tyttöystäviä, mutta se on eri asia. Sinulla voi olla tyttöystävä vaikka et ymmärrä tyttöjä. Ja olin älyllisesti hyvin menestynyt. Joten ajattelin, että ehkäpä Jumala haluaa minusta professorin jonnekin yliopistoon - tai jotain siihen suuntaan. Kun löysin kutsumukseni, tapasin naisen, jolla oli orpokoti. Hänellä oli siellä kahdeksan tyttöä. Minusta tuli yhdessä päivässä kahdeksan tytön isä. Te ette voi kuvitella ketään toista vähemmän luonnostaan sopivaa sellaiseen asemaan kuin minä. Näettekö, että pohjimmiltaan Jumalalla on tapana laittaa meidät asemaan, johon meillä ei ole kykyjä. Se ei ole aina totta. Syy on se, että hän ei halua meidän nojaavan omiin kykyihimme. Kysymys ei ole omista töistämme vaan Hänen armostaan.

Ajatellaanpa joitain menestyksekkäimpiä Jumalan palvelijoita vuosisatojen takaa. He ovat olleet heikkoja ihmisiä, joilla on usein vain vähän kykyä. Heidät on laitettu vaarallisiin tilanteisiin. Emme koskaan voisi kuvitella, että he menestyvät. Mutta armo on juuri sellainen, että sitä ei voi ansaita. Et koskaan saa itsellesi armoa tekemällä työtä sen eteen. Työt ja armo ovat toisensa poissulkevia. Ja minä selitän sen näin. Armo alkaa siinä, mihin ihmisen kyky loppuu. Jos pystyt tekemään sen itse, miksi Jumala antaisi siihen armoaan. Mutta kun kohtaat tilanteen, jossa Jumala haluaa sinun tekevän jotain, etkä kykene siihen omin voimin, silloin tulet riippuvaiseksi Hänen armostaan. Ja se on sitä, mitä Jumala haluaa meidän tekevän.

Joten luen jakeen uudelleen. Tarkoitukseni oli käyttää pari minuuttia tähän, mutta nyt olemme jo kymmenessä minuutissa. 2.Tim. 1:9: "hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja." Jos vain saamme tuosta kiinni, alamme tuntemaan, että olemme tärkeitä. Eikä se tarkoita omahyväisyyttä vaan sitä, että olemme osa jotain äärimmäisen hienoa suunnitelmaa, jonka Jumala on järjestellyt ennen kuin aika lähti liikkeelle. Eräs suurimmista ongelmista maailmassa tänä päivänä on heikko itsetunto. Ihmiset eivät usko olevansa paljon arvoisia. Ja mielestäni ihminen, jolla on heikko itsetunto, ei saa elämästä kaikkea mahdollista. Uskon, ettei kristityllä pitäisi koskaan olla sellaista ongelmaa. Antakaa kun kerron kaksi syytä siihen.

Ensimmäiseksi se, jonka olen jo kertonut. Jos olet kristitty, olet osa ikuista suunnitelmaa. Sinulla on erityinen työ ja erityinen kutsumus - kenelläkään toisella ei ole sellaista. Sinulla on vastuu, jota kukaan muu ei voi kantaa. Ja toiseksi haluatko tietää, miten arvokas olet? Oletetaan, että...juuri nyt vaimoni ja minä olemme myymässä taloamme. Sanotaan, että talo on 55 000 USD:n arvoinen, aivan kuten meille sanottiin, kun ostimme sen. Kun yritimme myydä sen, kukaan ei halunnut ostaa sitä 55 000 USD:lla. Joten olemme tyytyväisiä, jos saamme 50 000. Nyt, minkä arvoinen talo on? Se on juuri sen arvoinen kuin joku on valmis siitä maksamaan. Voit asettaa millaisen hintalapun tahansa esineeseen, jota olet myymässä, mutta esine on juuri sen arvoinen kuin joku on siitä valmis maksamaan. Ei yhtään enempää. Sinä olet sen arvoinen kuin Jumala oli valmis maksamaan sinusta. Paljonko hän maksoi sinusta? Millä hän osti sinut? Jeesuksen Kristuksen kallisarvoisella verellä. Se on jotain, joka on äärettömän arvokas. Se on jotain, jolle ei voi hintalappua laittaa. Jos vain saat käsityksen siitä, että Jumala oli valmis maksamaan Poikansa hengellä sen, että sai lunastettua sinut itselleen, sinulla ei enää koskaan tule ongelmaa itsetuntosi kanssa.

Koska sinä olet niin arvokas kuin Jumala oli valmis sinusta maksamaan. Havaitsetteko sen? Otetaan efesolaiskirje kappale kaksi. Minusta näyttää, ettei asia valjennut teille, kun tarkastelen kasvojanne. Teillä on tavallaan hämmästyntynyt ilme kasvoillanne. Yrittäkää sulattaa se. Yrittäkää ottaa siitä ote. Yrittäkää miettiä sitä. Lukekaa se uudelleen ja uudelleen kunnes siitä tulee todellisuutta teille. Näettekö, että Jumalan sana on peili. Jos haluat todella tietää, millainen olet sisäpuolelta, sinun on katsottava peiliin. Kun katsot peiliin ensimmäisen kerran, se on kammottavaa. Havaitset olevasi syntinen - likainen. Vaatteesi ovat kammottavan likaiset. Mutta jos olet viisas ja toimit sen mukaan, mitä Jumala osoittaa sinulle - sinä kadut ja luotat Jeesukseen pelastuaksesi, sinä puhdistut. Sinut on pesty. Sinut on pyhitetty. Jumala vie pois likaiset vaatteesi ja pukee sinut pelastuksen pukuun ja vanhurskauden viitta. Kun seuraavan kerran katsot peiliin, olet hämmästyntynyt.

Et näe enää vanhaa, mikä sen nimi onkaan kiinan kielellä. En osaa sanoa sitä kiinaksi. Et enää näe sitä vanhaa henkilöä. Näet siellä jonkun täysin toisen henkilön - itsesi. Muuttuneena. Uudistuneena. Pidät päälläsi pelastuksen pukua ja vanhurskauden viittaa. Mutta se on vasta alkua. Koska Jumalan aikomus on jatkaa sinun muuttamistasi. Tarkoitukseni ei ollut tarkastella tätä kohtaa, mutta otetaan 2. korinttolaiskirje, kappale 3, jae 18: "Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki." Jos haluat muuttua Herran Hengen vaikutuksesta, sinun on jatkettava katsomista peiliin [kuvastin]. Jos katsot muualle kuin peiliin, Jumalan Henki ei enää tee työtään sinussa. Hän tekee työtään sinussa vain silloin, kun katsot peiliin.

Jos jatkat peiliin katsomista ja pidät kiinni Jumalan sanasta, sinä näet kirkkauden. Se on juuri sinua varten. Ajatteletko, että se on ihmeellistä. Seuraavan kerran kun katsot, olet siirtynyt kirkkaudesta kirkkauteen. Se etenee. Ymmärrätkö? Kristittyjen suurimman osan ongelma on, joilla on matala tuntemus omasta arvosta, he eivät käytä tarpeeksi aikaa katsoen peiliin. He ovat käyttäneet paljon aikaa katsoen luonnolliseen peiliin eivätkö he aina ole tyytyväisiä näkemäänsä. Mutta he eivät käytä aikaa katsoen hengelliseen peiliin, mikä on erittäin antoisaa, jos mukaudut Jumalan sanaan. Ja todellakin, sieltä ei löydy takarajaa. Me muutumme jatkuvasti kirkkaudesta kirkkauteen ja kirkkauteen ja kirkkauteen loputtomasti.

Hyvä on, tarkastellaan efesolaiskirjettä kaksi, jakeita 8-10: "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Tämä on kohta, jonka Ruth ja minä julistimme. Minä ymmärrän tuon edellisen niin, että me emme saaneet uskoa vaan Jumala antoi meille uskon, jotta voimme pelastua. Tiedän, että kun minulle kerrottiin evankeliumi ensimmäisen kerran, havaitsin kaksi asiaa. En ymmärtänyt evankeliumia. En voinut uskoa siihen. Halusin ymmärtää ja halusin uskoa. Mutta Jumala toi minut paikkaan, jossa kun ymmärsin, ja jossa uskoin, havaitsin, että Jumala oli antanut minulle ymmärryksen. Jumala oli antanut minulle uskon. Minulla ei ollut mitään, millä olisin voinut ylpeillä. Se ei kulkenut edelläni ja ollut lähtöisin minusta itsestäni vaan Jumala antoi sen armonsa kautta.

Sitten tässä sanotaan: "Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Kyseessä on ihmeellinen kirjoitusten kohta. Englanninkielinen käännös ei tee täysin oikeutta alkukieliselle versiolle. Mutta sana, joka on käännetty "tekonsa" [workmanship englanniksi], kreikaksi se on poema. Se on sana, josta tulee englannin kielen sana poem [runo suomeksi]. Joten me olemme Jumalan runo. Me emme ole jotain teollisuustuotantoa. Me olemme Hänen luomistyönsä mestariteos! Meidät on luotu Jeesuksessa Kristuksessa. Kun itse mietin edellistä kohtaa, minua todella siunaa seuraava ajatus. Kun Jumala halusi näyttää universumille, mitä Hän pystyy luomaan näyttääkseen luomisvoimansa koko universumille - Hän loi kaiken sen. Ihan vain todistaakseen, mitä Hän kykenee luomaan, Hän etsi ylijäämävaraston. Ja sieltä Jumala löysi sinut ja minut. Ylijäämävarastosta. Eikö se ole niin? Ainakin, minä tiedän, missä itse olin, kun tapasin Hänet.

Ja Jumala sanoo, että haluatteko nähdä, mitä voin tehdä tästä ylijäämävarastosta? Se tulee olemaan koko luomisnerouteni kruunu. Se on Jeesuksen Kristuksen kirkko. Jeesuksen Kristuksen morsian. Se on sitä,

mitä me olemme. Me olemme Hänen runonsa. Olemme Hänen luomistyönsä mestariteos. Ja meidät on luotu Jeesuksessa Kristuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme. Se on sama totuus kuin 2.Tim.1:9. Meidän ei tarvitse itse päättää, mitä aiomme tehdä. Meidän ei tarvitse suunnitella uraa itsellemme. Meidän täytyy etsiä niitä hyviä töitä, jotka Jumala on valmistanut edeltä käsin meitä varten, että me niissä vaellamme.

Olen havainnut kristittyjen tekevän kaksi eri asiaa. Jotkut heistä ovat pelastuneet, mutta heillä on henkilökohtaista kunnianhimoa. Ja he haluavat jättää jälkensä tähän maailmaan. Joten he menevät tavalliseen tapaan - he hankkivat koulutuksen ja tekevät kovasti töitä sen eteen. Ja heistä tulee jotain. Mutta se ei luultavasti ole sitä, mitä Jumala ajatteli heidän olevan.

Sitten on ne toisenlaiset kristityt, jotka antavat itsensä Jumalalle. He luopuvat henkilökohtaisista kunnianhimoistaan. He sanovat: "Jumala, tee minulle mitä haluat." En halua ylpeillä, mutta kun minä menin naimisiin ensimmäisen vaimoni kanssa ja minusta tuli niiden kahdeksan tyttölapsen isä, minä kieltäydyin erittäin lupaavasta yliopistourasta. Collegeni johtaja sanoi, että muutaman vuoden päästä minä pääsen sellaiseen ja sellaiseen asemaan. Ja todellakin minä olin menestynyt, jos tunnette brittiläisen koulutusjärjestelmän ennen Toista Maailmansotaa. Jos sinulla on 24-vuoden iässä Kings Collegen jäsenyys, sinä olet onnistunut. Ja eräät ihmiset, joista osa oli ystäviäni, sanoi, että olen heittävässä elämäni hukkaan. Olin luopumassa kaikessa siitä ja otin vastuulleni 8 tyttöä.

No, jos olisin palannut Cambridgeen ja saanut sen aseman, jonka kenties olisin saanutkin, minun olisi pitänyt jäädä eläkkeelle 65-vuotiaana - jos ei jo aikaisemmin. Ja minulla olisi ollut erittäin pieni eläke. Tässä minä nyt olen seitsemänkymppisenä, lähes 74-vuotiaana, enkä edes ajattele eläkkeelle jäämistä. Matkustan ympäri maailmaa. Teen niitä asioita, joista pidän eniten. Näen koko ajan ihmisten elämän muuttuvan. Miksi minun olisi pitänyt luopua tästä kaikesta jonkun pienen uran takia yliopistossa. Näettekö, mistä minä puhun?

Te varmasti olette kuulleet David Livingstonesta, lähetystyöntekijästä, joka todella avasi ovet Afrikkaan. Hän on maailmankuulu. Hänestä tuli tohtori ja meni sitten Afrikkaan. Hänen veljestään tuli tohtori myös. Veli sanoi, ettei halua elää tuollaista elämää. Haluan tulla kuuluisaksi. Tänä päivänä brittiläisessä tietosanakirjassa - Encyclopedia Britanniaassa - veljen nimi mainitaan yhdellä rivillä. Siinä sanotaan, että hän on David Livingstonen veli. David Livingstonesta on kirjoitettu 16 kappaletta samassa tietosanakirjassa.

Havaitsetteko, että pitkässä juoksussa on aina kannattavaa luottaa Jumalaan. Te joudutte aina ottamaan uskon askeleen. Te aina joudutte luopumaan jostain. Jeesus sanoi, että jos menetätte oman elämänne, te saatte elämän, jonka Jumala on suunnitellut teitä varten. Joka muuten on jännittävää ja haastavaa. Minä en sano, että teillä tulee olemaan täsmälleen samanlainen elämä kuin minulla on. Te tulette saamaan elämän, joka on rikas ja jännittävä ja haastava. Ja kun tulette oman elämänne loppupuolelle, teidän ei tarvitse katsoa menneisyyteenne ja todeta, ettei se ole tuottanut mitään pysyvää. Te tuotatte hedelmää, joka kestää ikuisesti.

Pitäkää mielessänne siis, että olette Jumalan käsityötä ja hän on suunnitellut jotain erityistä juuri sinulle - jotain mitä sinun on tehtävä. Ja et tule koskaan olemaan täysin tyytyväinen ennen kuin löydät tuon jonkin erityisasian, jota sinun on tehtävä. Minun tavoitteeni on auttaa sinua. Paras paikka jonne voimme kääntyä Raamatussamme, löytääksemme askeleet siihen, mitä Jumala haluaa sinun olevan, löytyy roomalaiskirjeestä kappaleesta 12. Ja ensimmäiset kahdeksan jaetta siitä. Tarkastelemme niitä järjestelmällisesti. Roomalaiskirje kappale 12 jakeet 1-8.

Room. 12:1: "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne."

Ensimmäinen rivi sisältää sanan "niin". Ja minä aina kerron ihmisille, että heidän tulisi ymmärtää, miksi tuo "niin" on sinne kirjoitettu. Jotkut teistä ovat kuulleet minun sanovan niin. Niinpä minä kerron teille, miksi "niin" on kirjoitettu kappaleessa 12 ensimmäisellä rivillä. Edelliset 11 kappaletta ovat olleet upea esitys. Minun mielestäni siinä on eräs logiikan mestariteos kielellisesti, jossa Paavali on aukaissut Jumalan ikuisen suunnitelman, pelastussuunnitelman, uskossa Jeesukseen Kristukseen. Hän on käsitellyt sitä monelta suunnalta. Ja myös kappaleissa 9, 10 ja 11 Paavali on erityisesti käsitellyt Jumalan suunnitelmaa Israelia varten.

Nyt Paavali esittelee teologiaa. Ja haluan huomauttaa teille, ettei Uusi Testamentti koskaan esitä pelkkää teologiaa. Se aina haastaa meidät soveltamaan totuutta omassa elämässämme käytännöllisellä tavalla. Ja tämä on juuri kohta, jossa tuo "niin" tulee esille. Paavali sanoo, että kaiken sen valossa, mitä Jumala on tehnyt puolestamme ja kaiken sen armon ja laupeuden valossa, mikä tulee olemaan meidän sopiva reaktio siihen. Ja siinä Paavali kertoo: "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, ..." Minä pidän tästä jakeesta, koska olin filosofi ja tiedän, miten monimutkaista filosofia voi olla. Kuinka kehittynyttä se voi olla. Ja paljon filosofiasta on vain uskonnollista kieltä. Ja jos Paavali olisi ollut keskinkertainen teologi, hänen esityksensä olisi ollut monimutkainen ja sisältänyt pitkiä sanoja. Mutta niin ei käynyt. Hänen esityksenä on jotain, josta amerikkalaiset puhuvat "asian ytimessä" olemisesta. Ja mikä se on? Se on sitä, mitä sinä teet omalla kehollasi. Kaiken tämän Jumalan kirkkauden valossa Paavali sanoo siinä nyt, että haluan teidän asettavan oman kehonne Jumalan alttarille eläväksi uhriksi.

Asian juuri on siinä, että menestyksesi elämässäsi määrittelee se, mitä teet kehollasi. Miksi Paavali sanoo "eläväksi uhriksi". Koska hän vertaa sitä Vanhan Testamentin eläinuhriin, joka oli kuollut. Paavali sanoo, että haluan teidän asettavan oman kehonne uhriksi Jumalan alttarille yhtä todellisesti, mutta tällä kertaa vain elävänä - ei kuolleena. Siinä on kuvattu meidän reaktiomme, jonka Jumala vaatii meiltä. Me annamme oman kehomme ehdoitta uhriksi. Asetamme itsemme alttarille.

Jeesus opetti fariseuksia ja osoitti heille, ettei uhri pyhittänyt alttaria vaan alttari pyhitti uhrin, joka sille oli asetettu. Pyhittäminen tarkoittaa sitä, että jokin tehdään pyhäksi. Meidän ei tarvitse tutkia teidän menneisyyttänne, mutta monien historiasta löytyy asioita, jotka olivat likaisia (unpure) ja synnillisiä ja epäpyhiä. Pohjimmiltaan se on nuoremman sukupolven suuri ongelma tänä päivänä. He ovat mukana seksuaalisessa moraalittomuudessa, huumeissa, salatieteissä. Ehkä Jumalan armosta tuo ei sovellu joihinkin teistä. Mutta oletetaan, että sellainen henkilö ihmeellisellä tavalla pelastuu Jeesuksessa. Onko olemassa mitään mahdollisuutta, että sellainen keho, joka on saastunut synnistä ja pahuuden töistä, voi

koskaan tulla pyhäksi? Vastaus on kyllä. Mutta vain yhdellä tavalla. Jos asetat kehosi alttarille. Altтари pyhittää sen, mikä sille on asetettu. Ei ole muuta keinoa!

Et voi saada pyhää kehoa, käytyäsi läpi sellaista, jotkut teistä, millään toisella tavalla. Oletetaan, ettet ole naimisissa. Tapaat toisen kristityn ja haluat mennä hänen kanssaan naimisiin. Avioliitto on kahden kehon yhteenliittymä. Voitteko tulla yhteen siten, että molemmilla on pyhä keho? Kyllä, jos asetatte kehon Jumalan alttarille. Upeaa! Kun ajattelen omaa historiaani enkä halua mennä yksityiskohtiin, sieltä löytyy niin paljon sellaisia asioita, joita en olisi halunnut tehdä. Mutta en halua käyttää loppuelämäni katuen sitä, mitä olen tehnyt. Ainoa asia mikä minun on tehtävä, minun on asetettava kehoni alttarille. Ja annan alttarin huolehtia menneisyydestäni. Altтари pyhittää uhrin. Pitäisikö tuo sanoa yhdessä? Altтари pyhittää uhrin. Hyvä. Kiitos.

Se on siis ensimmäinen asia. Sitten Paavali sanoo: "...Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." Kaiken sen valossa mitä Jumala on tehnyt puolestamme, tämä on vähintään, mitä me voimme tehdä Jumalan puolesta. Kristittyjen elämän ensimmäinen suuren uhrauksen teki, kuka? Kuka teki ensimmäinen suuren uhrauksen? Jeesus, aivan oikein. Hän antoi kehonsa ristillä. Se on uhri meidän syntiemme puolesta. Hän kantoi meidän syntimme omassa kehossaan puuhun naulattuna, jotta meistä tuli kuolleita synnille ja eläisimme vanhurskaasti. Hänen haavojensa kautta me olimme parantuneet.

Jos me seuraamme Jeesuksen askeleita, Jumala tuo eteemme tilanteen, jossa hän pyytää meitä asettamaan kehomme alttarille. Se ei ole kirjaimellinen ristiinnaulitseminen vaan täydellinen alistuminen Jumalalle. Silloin sinä sanot: "Jumala, nyt kehoni on sinun. Minä en hallitse sitä. Minä en valitse sitä, mitä sille tapahtuu. Se kuulu sinulle. Tästä eteenpäin en valitse työtä, jota teen. Enkä vaatteita, joita pidän. Enkä ruokaa, jota syön. Kaikki se on Sinun vastuullasi. Koska olen antanut kehoni sinulle."

Sitten Paavali jatkaa jakeessa kaksi: "Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Te ette voi uudistaa omaa mieltänne. Mutta kun annatte kehonne ja teette täydellisen alistumisen, Jumala astuu esiin ja alkaa muuttamaan sitä, miten ajattelette. Silloin te uudistutte mieleltänne. Pohjimmiltaan ero sinun luonnollisen ajattelutapasi, uudistumattoman mielesi, ja mielen, jonka Jumala antaa sinulle Pyhän Hengen kautta, on se, että oma mielesi on itsekeskeinen. Uudistunut mieli on jumalakeskeinen. Luonnollisesti me sanomme ensin aina, mitä minä saan tästä. Uusi mieli sanoo, mitä Jumala saa tästä. Kirkastaako tämä Jumalaa? Miellyttääkö tämä Jumalaa?

Paavali sanoo, kun mielesi on uudistunut, voit erottaa, mikä on hyvää, otollista ja Jumalan täydellisen tahdon mukaista. Jos mielesi ole uudistunut, et voi löytää Jumalan tahtoa. Jumalalla on suunnitelma sinua varten, mutta et voi löytää sitä. Ensimmäinen askel on esittää kehosi uhrina ja antaa Jumalan uudistaa mielesi. Ja uudistuneen mielesi avulla voit löytää Jumalan tahdon. Ja se on etenevää. Se on hyvää, otollista ja täydellistä. Se on hyvää, koska Jumala ei ole koskaan tahtonut mitään pahaa omille lapsilleen. Voit luottaa Jumalaan, koska hän tietää, mikä on sinun parhaaksesi paremmin kuin sinä itse. Toiseksi se on otollista [hyväksyttävää]. Mitä enemmän löydät sitä, sitä enemmän olet siihen tyytyväinen. Ja lopuksi se

on täydellistä. Tämä on hämmästyttävä totuus, mutta täydellinen tahto sisältää jokaisen yksityiskohdan elämästämme. Mitään ei ole jätetty ulkopuolelle.

Kun olen jatkanut vaellustani Herran kanssa, olen aika ajoin yllätynyt siitä, miten Jumala on järjestänyt jokaisen pienen yksityiskohdan elämässämme. Olen löytänyt itseni joskus tilanteesta, jota en ollut suunnitellut. Katson silloin ympärilleni ja sanon: "Jumala, sinä järjestelit tuon. Minä en edes tullut ajatelleeksi sitä." Ruth ja minä matkustamme niin paljon, että joudumme yöpymään hotelleissa. Me olemme oppineet rukoilemaan, että Jumala aseta meidät oikeaan hotelliin ja oikeaan huoneeseen ja anna kaiken olla sillä tavalla kuin sinä haluat. Matkustamme paljon lentokoneella, joten olemme oppineet rukoilemaan, että Herra, aseta meidät oikeaan koneeseen, oikealle paikalle istumaan. On merkitystä myös sillä, kummalla puolella katua kävelet. Tiesittekö sen?

Luultavasti olen jo kertonut teille, että minulla on adoptoitu afrikkalainen tytär. Noin, unohdin jo kuinka monta vuotta sitten, neljä vuotta sitten. Hän tuli kylään Ruthin ja minun luokseni kotiimme Jerusalemissa. Eräs iltapäivä hän sanoi, että haluaisi käydä kaupungin keskustassa. Hän kuvaili meille, kuinka oli kävellyt yhtä puolta katua ja jokin sai hänet ylittämään kadun toiselle puolelle. Hän ei osannut sanoa, mikä sen aiheutti. Minuutti pari myöhemmin hän tapasi pariskunnan, jotka olivat hänen vanhoja ystäviään ja jotka tiesivät, että hän oli Jerusalemissa ja jotka olivat rukoilleet, että saisivat tavata hänet. Näettekö, että Jumala järjesteli tuon. Kristityn elämässä ei ole sattumaa. Kaikki on Jumalan kauniisti suunnittelemaa. Jos voisimme nähdä taivaan tietokoneen, se hämmästyttäisi meitä. Ei olemassa mitään, mitä ei olisi ohjelmoitu siihen. Se on kielikuva - te kyllä ymmärrätte.

Hyvä on jatketaan matkaa. Jakeessa kolme Paavali sanoo, että minulle annetun armon avulla kerron teille kaikille, ettette ajattelisi itsestänne liikoja. Vaan ajatelkaa kohtuudella. Sen uskon määrän mukaisesti, jonka Jumala on jokaiselle antanut. Teidän uudistunut mielenne saa aikaan sen, että teistä tulee realisteja. Kohtuullisia [sober englanniksi]. Minä olen havainnut, että Pyhä Henki on suurin realisti maan päällä. Hän ei ole koskaan tunteellinen. Hän ei koskaan liioittele. Hän ei koskaan vääristele asioita. Hän kertoo sen, niin kuin asia on. Kun me aloitamme kristityn elämän, jotkut meistä, meillä voi olla suuria suunnitelmia. Minusta tulee apostoli. Aion tehdä sen. Minä teen noin. Paavali sanoo, että olkaa varovaisia. Älkää päästäkö mielikuvitustanne lentoon. Olkaa realistisia. Selvittäkää itsellenne, kuinka paljon uskoa Jumala on antanut juuri sinulle. Koska uskosi määrittelee sen, mitä tulet tekemään Jumalalle. Mutta jos vaellat uskossa, joka sinulla on kuuliaisesti, Jumala kasvattaa uskoasi.

Jos haluat päästä töihin pankkiin Singaporessa, olet nuori mies tai nuori nainen, sinä et kävele sisään pankkiin ja vaadi pääjohtajan paikkaa itsellesi. Se olisi epärealistista. Sinulle saattaisi olla sopin työ esimerkiksi roskakorien tyhjentämisessä. Kerron teille tarinan nuoresta miehestä Saksassa. Hän sekaantui huumekulttuuriin ja hänen mielensä oli täydellisessä kaaoksessa huumeiden vuoksi. Sitten hän tapasi Jeesuksen ja pelastui ihmeellisesti. Kristitty pastori otti hänet kotiinsa kuntouttaakseen hänet. Pastorin opetus oli hyvin yksinkertaista: "Mitä tahansa teetkin, pyydä Jeesusta auttamaan sinua. Sitten tee parhaasi." Nuori mies oli täysin työkyvytön. Kukaan ei halunnut häntä töihin. Mutta loppujen lopuksi hän sai työpaikan käsittääkseni jostain tehtaasta. Hänen ainoa tehtävänsä oli roskakorien tyhjentäminen ja roskien kuljettaminen ulos. Mutta hänen menetelmänsä oli: "Jeesus auta minua. Minä teen parhaani." Tiesittekö, että Raamattu sanoo, että mistä löytyy kuuliainen mies. Se oli nuoren miehen ainoa kyky -

uskollisuus. Jonkin ajan kuluttua hänet ylennettiin. Sitten hänet ylennettiin uudelleen. Siinä vaiheessa hänellä oli jo melko vastuullisia tehtäviä. Silloin hän ajatteli, että tarvitsen enemmän koulutusta. Koska saksalaiset todella uskovat koulutukseen. Tarvitsen erityiskoulutusta. Niinpä hän meni pomonsa luokse ja kertoi lähtevänsä erityiskoulutukseen joksikin aikaa. Hänen pomonsa sanoi: "Et voi lähteä. Sinä olet ainoa mies tehtaassa, johon voin luottaa. Pysy kanssani niin opetan sinua huolehtimaan tästä yrityksestä." Siinä on uskollisuuden lopputulos. Teet sitä, mitä sinut on asetettu tekemään.

Joten Paavali sanoo, että ole realisti. Älä odota pääseväsi toimitusjohtajaksi ensimmäisenä päivänä. Mitä tahansa teetkin, tee se Herralle ja pyydä Jeesusta auttamaan sinua. Sitten Paavali jatkaa. Tämä on hyvin tärkeää. Tämän on huipennus kaikelle, mitä olen puhunut. Paavali puhuu Kristuksen kehossa. Se tarkoittaa kaikkia uskovia. Jokainen meistä on yksittäinen jäsen tuossa kehossa. Etkä voi löytää täyttymystä yksin. Monet kristityt tekevät sen virheen. Jotta kokisit täyttymyksen, sinun on löydettävä paikkasi kehossa ja otettava paikkasi. Et voi olla vain pikkusormi, joka heiluttelee itseään yksin. Sinun täytyy olla yhteydessä kämmeneen, joka on yhteydessä käsivarteeseen, joka on yhteydessä kehoon. Näettekö? Oleellista oman paikkasi löytämisessä on se, että löydät paikkasi Kristuksen ruumiissa. Joten Paavali jatkaa nyt. Kuten meitä on monia jäseniä yhdessä kehossa, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä. Joten me yhdessä olemme yhtä ruumista Kristuksessa. Ja jokainen yksittäinen jäsen on osa muita jäseniä.

Joten jokainen meistä on yksittäinen jäsen, mutta me olemme kaikki yhdessä kehossa. Joten Paavali sanoo, että jos annat kehosi uhriksi, olet uudistunut mieleltäsi, olet realistinen uskosi suhteen, aloitat sieltä minne Jumala sinut asettaa, sinä löydät oman paikkasi kehossa. Sinä löydät juuri sinulle sopivan työn. Siinä vaiheessa tulet havaitsemaan, että usko, jonka Jumala on sinulle antanut, on usko, jota tarvitset siinä työssä. Näettekö, että on paljon kristittyjä, jotka kamppailevat uskonsa kanssa. Minun havaintoni on, että he yrittävät tehdä väärää työtä. Jos he tekisivät työtä, jonka Jumala on heille tarkoittanut, he havaitsisivat, että heillä on usko, jonka he tarvitsevat. Otetaan kaksi kehoni jäsentä. Käteni ja jalkani. Jumalan kiitos olen terve. Käteni ja jalkani siis tekevät sitä, mitä niiden on tarkoitus tehdäkin. Mutta oletetaan, että käteni yrittää olla jalka. Se olisi epäonnistuminen. Kun laitan kengän jalkaani ja alan kävelemään, olisin erittäin kömpelö ja tehoton. Tai oletetaan, että jalkani haluaisi olla käsi. Siitäkin olisi seurauksena valtavia ongelmia.

Niinpä joidenkin teidän kohdalla taistelu ja kamppailu on sitä, että te yritätte olla jotain, mitä Jumala ei ole tarkoittanut teidän olevan. Jos se on tilanteenne, teidän on palattava takaisinpäin ja kysyttävä: "Jumala, missä kohdassa en havainnut sinun suunnitelmaasi?" Ja hyvin usein kyse on tunteellisuudesta. Tai olette maallanneet kuvan mielikuvituksessanne, joka ei ole realistinen. Paavali sanoo, että teidän on opittava olemaan kohtuullinen ja ajattelemaan realistisesti. On opittava näkemään, mitä te olette ja mitä kykyjä Jumala on teille antanut. Joten kun etsit omaa paikkaasi, tavoitteesi tulisi olla, että löydät paikkasi Kristuksen ruumiissa. Yksikään kristitty ei voi olla täysin tyytyväinen yksinään - yksin ilman yhteyttä ruumiiseen. Et koskaan löydä tyydytystä.

Sitten Paavali jatkaa puhuen lahjoista - sana on karisma [charism]. Sieltä tulee kuuluisa sana - karismaattinen. Karisma tulee johdettuna kreikan sanasta armo [grace], joka on charis. Pohjimmiltaan karismaattiset lahjat ovat Jumalan armon ilmauksia. Ne mahdollistavat sinulle asioita, joita et kykenisi omilla luonnollisilla kyvyilläsi tekemään. Muistattehan, ettei armoa voi ansaita. Ja armo alkaa siitä, mihin

ihmisen kyky loppuu. Paavali siis puhuu tässä erilaisista armolahjoista [charismata]. Ja hän antaa muutamia ehdotuksia, jotka todellakin ovat vain ehdotuksia. Mutta haluan teidän näkevän, että kun löydät paikkasi ja alat toimimaan siinä paikassasi, havaitset, että Jumala on antanut sinulle lahjat, joita tarvitset. Mielestäni on hölmöä etsiä lahjoja ihan vain pelkän löytämisen iloksi. Koska saatat etsiä lahjaa, joka ei ole se, mitä tarvitset. Mutta jos sen sijaan etsit paikkaasi ruumiissa, Jumala antaa sinulle lahjat.

Eräässä vaiheessa omaa palvelutyötäni minut sysättiin pahojen henkien karkottamisen palvelutyöhön. En minä sitä etsinyt eikä minulla ollut sen suuntaisia tavoitteita. Se vain pudotettiin syliini. Tarkoitin, että kohtasin tilanteen, jossa minun oli tehtävä se tai myönnettävä täydellinen tappio. Joten epätoivoisena kohtasin demonin ja voitin taistelun. Ja se oli täydellinen käännekohta palvelutyössäni. Olen usein sanonut, ensimmäinen vaimoni ja minä, tuosta hetkestä eteenpäin meidän ei ole tarvinnut koskaan etsiä asiakkaita. He tekivät polun ovellemme. Ja se olisi totta tänäkin päivänä, jos olisin omistautunut siihen palveluun. Miksi kerron tämän? Kun aloitin tuon palvelutyön, tarvitsin tiettyjä lahjoja. Tarvitsin tiedonsanan. Tarvitsin henkien erottelun kyvyn. Minulla oli ne ehkäpä on-off. Mutta minä yhtäkkiä havaitsin, että ne on minulla. Muistan miehen, joka toi luokseni sisarensa, jolla oli paljon tunneongelmia. Hän istui olohuoneessamme vaimoni ja minun kanssani. Katsoin häntä ja sanoin, että sinä tarvitset vapautusta... nimesin kahdeksan pahaa henkeä. Ja koko sen ajan ihmettelin itseni, miten minä tiesin tuon.

Loppujen lopuksi nainen vapautui niistä ja hän sai vapautensa. Ja kuten sanoin, että tuo on tiedonsana. Miksi minä sain tiedonsanan? Koska Jumala halusin minun auttavan tuota naista. Enkä minä voinut auttaa häntä ilman tiedonsanaa. Mutta voi olla, että Jumalalla ei ole juuri samanlainen palvelutyö sinua varten. Älkää etsikö sitä. Se on minun neuvoni teille. Olkaa valmiina, kun se sysätään syliisi. Hauskaa on se, että ihmiset jotka ovat vapaaehtoisia vapautuspalvelukseen, ovat yleensä kelvottomia siihen.

Luulen, että olen puhunut tänään hyvinkin henkilökohtaisista asioista. Ja minun on lopetettava myös johonkin henkilökohtaiseen asiaan. Täällä voi tänä iltana olla joku henkilö, joka ei todella ole antanut kehoaan Jumalan alttarille. Sinä et todella ole antanut elämäsi Jumalalle ja sanonut: "Jumala ota sinä tämä hallintaasi. Sinä kykenet hallitsemaan elämäni paljon paremmin kuin minä." Ja näettekö, ettet mene tietyn pisteen yli kristityssä elämässäsi, ennen kuin teet tämän päätöksen. Joten, jos se mitä tänä iltana olen puhunut, on ollut mielestäsi järkevää, se on siinä. Ehkä sanot, että miksi en ole nähnyt tuota aikaisemmin. Mutta edelleen sinä yhtäkkiä teet havainnon, että tämä on jotain todellista, tärkeää ja juuri minua varten. Ja sinä haluat tänä iltana antaa ruumiisi Herralle. Haluan sinun tekevän vain yhden asian. Hyvin yksinkertaisesti. Ja hyvin nopeasti. Haluan, että nouset seisomaan. Siinä missä olet. Julistan Jumalalle: "Jumala tässä olen, asetan elämäni Sinun alttarillesi." Älä odota. Jos Jumala on antanut sinulle tämän vakaumuksen. Älä ole nolostunut. Nolostuminen ei auta sinua. Jumala auttaa.

Pyydän vaimoani Ruthia tänne. Rukoilemme yhdessä niiden puolesta, jotka seisovat. Nyt pyydän teitä, jotka seisotte, sanomaan ääneen Herralle. En sano, että kovaan ääneen vaan niin, että kuulette itse oman äänenne: "Herra, Jeesus, kiitän, että kuolit ristillä puolestani. Että annoit ruumiisi uhrina minun puolestani. Ja sen takia, mitä olet tehnyt minun puolestani, annan oman kehoni Sinulle tänään tänä iltana. Minä vain luvoutan itseni Sinulle. Minä luovun omista tavoitteistani. Omista ajatuksistani. Pyydän Sinua

uudistamaan mieleni, jotta voin löytää Sinun täydellisen tahtosi minua varten. Herra Jeesus, kiitän sinua siitä nyt. Aamen."

Nyt Ruth ja minä rukoilemme yhdessä. Isä, me haluamme kiittää jokaisesta henkilöstä, joka seisoo täällä tänä iltana. Kiitän, että juuri nyt Sinä olet avaamassa ovea jokaiselle, joka rukoili tuon rukouksen vilpittömästi. Ja me luotamme Sinuun Herra, että sinä johdat heidät tuosta ovesta siihen täyteyteen elämässä, jonka olet jokaista heitä varten varannut. Ja me annamme huolellisesti Sinulle kaiken kunnian. Jeesuksen nimessä. Aamen.